

PALÁST

**„Soha ne veszítsük el a reményt!
Isten mindig szeret
bennünket, hibáinkkal és bűneinkkel együtt is.”
(Ferenc pápa)**

AZ EVANGÉLIUM ÖRÖME I.

Amint a plébánosi levélben is utaltam rá, jubileumi évünk (1815 – 2015) elsősorban annak szükségességét és elsődlegességét jelöli ki plébániánk számára, hogy váljunk missziós közösséggé. Vagyis halljuk meg, s engedjük, hogy rezonáljon bennünk Isten szívünkben és a Szentírásban megszólaló szava, s így bátran szólítsunk meg és hívjunk meg másokat az Evangélium útjára. Ezért ebben az évben a Palást első oldalán Ferenc pápánk fenti című apostoli buzdításából fogok kiemelni néhány, általam különösen fontosnak tartott témát, hiszen ez a dokumentum meghív minden egyes keresztényt, közösséget, plébániát, intézményt egy olyan új evangelizáló korszakra, melyet ez az öröm jellemez. E korszak azt jelenti, hogy új utakat kell találnunk a még nem hívő emberekhez, s elvezetni őket a Krisztus és az Ő Evangéliuma által nekünk ajándékozott örömeire. Mert ha bennünk nincs öröm, ha folyton savanyú arcot vágnak, akkor hogyan tudják meg rólunk, hogy Jézus él?

Sokunknak talán egyfajta kényszer jut először eszébe a keresztények örömről, hogy mindig „happy” állapotban kell lennünk, azaz szüntelenül mosolyogni, vagy éppenséggel folyamatosan nevetni kell. Ha azonban figyelmesen elolvassuk Pál apostol Filippiekhez írt levelét, akkor rájövünk, hogy az öröm egyáltalán nem felszínes, nem ideig-óráig tartó lelkiállapot, hanem egy belső (maga)tartás, annak tudata, hogy meg vagyok váltva. Más szóval Jézus értem, helyettem és miattam vállalt életáldozatának elfogadása a hitben átalakítja életemet. Ennek a gyümölcse az öröm. „Vannak keresztények – írja a pápa -, akiknek látszólag nagyböjti stílusuk van, húsvét nélkül.” Ha engedjük, hogy a feltámadás mindent átalakító ereje elérjen minket, akkor megszületik szívünkben ez az öröm, mely „abból a személyes bizonyosságból születik, hogy végtelenül, mindent meghaladó módon szeretve vagyunk”.

Ha pedig ez így van, akkor nem maradhatunk tétlenek, ezt az örömet tovább kell adnunk másoknak.

S hogy ez mennyire nem egyszerű és nem könnyű, mindannyian érezzük. Sőt, a mai kor lehúzó erői minket is elérnek. Most, a nagyböjti időben számba vehetjük e csapdákat, kísérteket, melyek sokszor az öröm akadályai életünkben. Ezeket a szempontokat Ferenc pápa sem azért írja le, hogy jól kielemezze korunk társadalmának pszichés összetevőit, hanem hogy lelkiismeretvizsgálatra és megújulásra indítson minket. Nézzünk csak önmagunkba egy kicsit, talán ismerősek ezek a belső megmozdulások: mentegetőzések, kifogások, amikor azt mondom magamnak, hogy az igazi öröm nem is lehetséges mai világunk megsokszorozta a különböző élvezeteket kínáló eszközöket és alkalmakat, de igazi, mély örömet adni nem képes a személyes találkozás kultúrája helyett az eldobás kultúráját élni, vagyis amire nincs többé szükségem, azt kivetem az életemből továbbá „a mai világnak – a maga sokféle és nyomasztó fogyasztói kínálatával –

nagy veszedelme az egyénközpontú szomorúság, mely a kényelmes és kapzsi szívből, a felszínes élvezetek beteges kereséséből, az elszigetelt lelkiismeretből fakad. Amikor az egyén benső élete bezárkózik a saját érdekeibe, akkor nem marad hely mások számára. A hívek kétségtelenül ki vannak téve ennek az állandó veszélynek. Sokan esnek ennek áldozatává, és érzéketlen, elégedetlen, élettelen személyekké válnak. Ez nem a méltó és teljes élet választása, nem Isten ránk vonatkozó vágya; ez nem a Szentlélekben való élet, mely a feltámadott Krisztus szívéből forraszik.”

A hit öröme „egy rejtett, ám szilárd bizalom”, hogy nem a véletlen sodort ebbe a világba, hogy Isten jósága felém is kiárad, s hogy az Általa nekem ajándékozott Élet általam is növekedni és terjedni akar.

Zoltán atya

Meghívok minden keresztényt – éljen bárhol és bármilyen helyzetben –, hogy még ma újítsa meg személyes találkozását Jézus Krisztussal, vagy legalábbis döntsön úgy: engedi, hogy ő találkozzon vele, hogy mindennap szünet nélkül keresi őt. Nincs olyan ok, amiért valaki azt gondolhatná, hogy ez a meghívás nem neki szól, mert „senki nincs kizárva abból az örömből, melyet az Úr hozott” (Ferenc pápa: Az Evangélium öröme 3.)

NÉGYSZÁZ ÉV MÚLTÁN IS VAN MONDANIVALÓJA

Balassi Bálint a magyar reneszánsz költészet és drámaírás kiemelkedő alakja. Ő a magyar nyelvű líra megteremtője, a magyar irodalom első klasszikusa. A 16. század második felében élt, szavai mégis máig hatnak. Ő az, aki – Dantét követve – verseit gyűjteménybe szervezte, életműtervet „komponált” belőlük.

Költeményeit három témába sorolhatjuk: nemes és törökverő lévén írt vitézi verseket (tavaszénekeket), szerelmi költeményeket és két korszakában (házasságára készülve és halála előtt) istenes verseket.

Személyiségére jellemző volt a heves vérmérséklet, néhány jegyzőkönyv fennmaradt, ami viselt dolgairól számol be – egyik egy fürdőslegény megveréséről vall. Mégis őszinte bűnbánatról olvashatunk talán legismeretebb és legtöbbet elemzett istenes versében, az **Adj már csendességet...** kezdetű könyörgésben. Ez a Balassi-ének a bűnbocsánatért könyörgő költő vallomása, így gondolatai nagybőjtben szintén magukkal ragadnak:

*„Nem kicsiny munkával, fiad halálával
váltottál meg,
Kinek érdeméért most is szükségemet
teljesíts meg!”*

Mészáros Ildikó

Keresse honlapunkat: www.makobelvaros.hu !

Gyümölcsoltó Boldogasszony napja, március 25.

Jézus fogadásának ünnepe, a születő élet, a termékenység, az újrakezdés, a remény ünnepe. A katolikus hagyomány – Jézus születésnapjától, december 25-étől kilenc hónapot visszaszámolva – erre a napra tette az angyali üdvözet Lukács-evangéliumból ismert eseményét, amikor Mária igent mondott Isten ajánlatára, s megfogant szűzi anyjai testében a Megváltó. Ám a magyar elnevezés azt is megmutatja, hogy a nép örök bölcsessége e magasztos mennyei dolgoktól soha nem tudta különválasztani a föld termékenységét, ezért a természet újjáéledését is ünnepli március 25-én. Ekkor végezték a gyümölcsfák metszését, ojtását, méghozzá, ahol lehetett, az ünnepnap hajnali miséje után.

A Világfa, e nőivarúnak képzelt óriásfa, rajta az újszülött istenfiúval: örök vallástörténeti motívum, de a biblikus képzettársítás is ösztökélt a mennyei és földi termékenység összekötésére. Azzal, hogy az angyal szava a Máriában megfogant gyermeket magát is gyümölcsnek mondta: „áldott a te méhednek gyümölcse, Jézus”. Nem csoda, hogy a népi vallásosság oly sok termékenységi népszokást ismer Gyümölcsoltó Boldogasszony kapcsán. Mivel ekkor született az angyal ajkán az „Üdvözlégy, Mária” kezdetű imádság ősfomája, úgy hitték, aki kellő számú Üdvözlégyet elmond e napon, annak beteljesülnek jókívánságai.

Ekkor érkeznek „Isten madárkái”, a vándor-fecskék, és a gazdának tárt ólajtóval kell őket fogadnia. Aztán a Gyümölcsoltó napján ojtott fát soha sem szabad kivágni, mert vér fog folyni belőle – vélte a népi képzelet; aki megteszi, megvakul (sőt, elkárhozik). Az e napról megmaradt ojtóágak elősegítik a termékenységet, a kaptárak elé helyezve mézelésre bírják a méheket, a meddő asszony, ha e napon férjével hál, biztosan teherbe esik. – Csupa babona, Biblia-ellenes istenkáromlás, mondhatják némelyek. Meglehet; de vajon nem nézhetnénk-e a jó oldalát? Az efféle népszokások mutatják, milyen bensőséges viszonyban élt a nép a vallásával. Az isteni és az emberi, a mennyei és a földi dolgok összekapcsolásának szándéka munkált e szokásokban. A vágy, hogy a vallás elvont, megfoghatatlan üzeneteit közvetlenül, a maga keresetlen módján összekösse földszagú, anyaghoz, földhöz láncolt paraszti életének dolgaival. Ez az, vallásnak és életnek ez az összekötése, amit mi mai városi kultúránkban már nem tudunk, és úgy, ahogyan a régiek tették, nem is lehetséges.

BALASSI BÁLINT:

ADJ MÁR CSENDESSÉGET

Adj már csendességet, lelki békeséget,
mennybéli Úr!
Bujdosó elmémet ódd bűtől szívemet,
kit sok kín fúr!
Sok ideje immár, hogy lelkem szomjan vár
mentségére,
Őrizd, ne hadd, ébreszd, haragod ne gerjeszd
vesztéségre!
Nem kicsiny munkával, fiad halálával
váltottál meg,
Kinek érdeméért most is szükségemet
teljesíts meg!
Irgalmad nagysága, nem vétkem rútsága
feljebb való,
Irgalmad végtelen, de bűnöm éktelen
s romlást valló.
Jóvoltod változást, gazdagságod fogyást
ereszthet-é?
Éngem, te szolgálodat, mint régen sokakat,
ébreszthet-é?
Nem kell kételkednem, sőt jót reménlenem
igéd szerint,
Megadod kedvesen, mit ígérsz kegyesen
hitem szerint,
Nyisd fel hát karodnak, szentséges markodnak
áldott zárját,
Add meg életemnek, nyomorult fejemnek
letört szárnyát;
Repülvén áldjalak, élvén imádjalak
vétek nélkül,
Kit jól gyakorolván, haljak meg nyugodván,
bú s kín nélkül!

HITTANOS FARSANG MAKÓ-ÚJVÁROSON

MEGHALLANI

MEGSZÓLÍTANI

MEGHÍVNI

"NÉGYKEZES HÁZASSÁG"

A Házasság Hetének csúcspontja február idusán zajlott kisvárosunkban.

A Korona nagyterme megtelt kíváncsi zeneértőkkel. Nem véletlenül történt ez így, hiszen a meghívott vendég az a Hegedűs házaspár volt, akik jól ismertek ebben a régióban. Hegedűs Endre vásárhelyi születésű, így sokszor meghívást kap szülővárosába egy-egy koncertre.

Ezen a kellemes vasárnapon épp a mi városunk élvezhette fergeteges zongorajátékukat, mert a "Négykezes házasság" másik tagjával, Hegedűs Katalinnal, a feleséggel közös hangversenyt adtak a Korona szálló dísztermében.

Az est ötletgazdája és létrehozója Pálfai Zoltán atya volt, aki a tavalyi jól sikerült beszélgetés után az idén hagyományt szeretne teremteni. Ez most napvilágot látott. A plébános atya bevezető gondolatai után a két művész "vette át a szót".

"A zongora egy olyan varázsláda, ahol készen álltak a hangok, csak meg kellett őket keresni."- vallotta fiatalkoráról egy riportban a Kossuth és Liszt Ferenc-díjas zongoraművész. "Nagy példaképem, Liszt Ferenc nyomában igyekszem lépkedni életemmel, zenémmel, emberi tartását, humánumát, határtalan segítőkészségét is csodálva."

Nem véletlen, hogy az estet a művész Liszt Ferenc: Szerelmi álmok című zongoraművével kezdte. Nagy figyelemmel hallgattuk az elmélyült zongorajátékot. Az egyes darabok közötti "lélegzetvétel" kötetlen és családias hangulatú beszélgetés színesítette. A műsorközlő, Jáger Szabolcs nagy felkészültségéről tett tanúbizonyságot. Derűs, vicces anekdotáknak is hangot adott a művészházaspár, amit a közönség mosollyal és tapsal jutalmazott. Megtudtuk, hogy a diákszerелеmből kifejlődött diákházasság alapja a keresztény hit, amit naponta gyakorolnak. Erről így vall Hegedűs Katalin:

Mindketten a másik boldogságát keressük, nem a magunkét. Ha én a magam lelkiismerete szerint megteszem érte, amit tudok, és fordítva is így van, akkor mindig helyreáll az egyensúly, a többit pedig rá kell bíznom Istenre. A gondolatébresztő beszélgetés példa lehet minden házaspár számára. Az este végén még hallhattuk a művészek négykezes zongorajátékát másik kedvenc zeneszerzőjüktől, Schuberttől.

Ez az est nem érhetett véget meglepetés nélkül! A székeken elhelyezett kedves Ferenc pápa idézetekkel teli kártyákat a vendégek a táskájukba zárhatták, de a gyertyás flashmob hangjait a Rómeó és Júliából mindenki a szívébe rejtette és együtt énekelhette a zenészekkel. Aznap este a város fényeinek is ékebben világítottak a gyertya lángjai, összefonódó karikagyűrűket formálva.

Jó érzéssel ballagtunk haza, a Szerelmi álmok dallama még sokáig a fülünkben csengtek.

Hálásan köszönjük Pálfai Zoltán atyának, hogy sikerült megnyernie e két nagyszerű embert a makói Házasság Hetek rendezvényére, hogy színösszeállításuk ezt a szép és gazdag hetet! Köszönjük a plébánia egyházközségi tagjainak a pontos, szervezett, összehangolt és lelkes munkáját!

Hajdúné Siket Márta

SZABADNAK LENNI

„Bizony, bizony, mondom néktek: ha a búzaszem nem esik a földre, és nem hal meg, egymaga marad; de ha meghal, sokszoros termést hoz.” (János 12, 24)

A szabadság mindig beszédtema és cselekedet tárgya emberi világunkban. Van, aki Istenben leli meg szabadságát, mások szerint a szabadság, ha váratlanul és ritkán meg is adatik, csak a jelenben, a pillanatban lehetséges.

Szabadnak lenni nem azt jelenti, hogy az ember hatalmas és gazdag és nincs semmilyen felelőssége, hogy sokra tartják vagy, hogy nincsenek kötelezettségei. Akkor szabad az ember, ha szeretni képes. Ha úgy tud szeretni valakit, valamit, hogy ha csak egy pillanatra is, meg tud feledkezni önmagáról, az szabad. Úgy szeretni a hazát, hogy még önmagáról is meg tudjon feledkezni, saját érdekéről tudjon lemondani a haza érdekében, ez jelenti a szabadságot.

Ez egy olyan érzés, mely képessé tesz bennünket arra, hogy önmagunk, kicsinyes emberi mivoltunk fölé emelkedjünk. Ezért hát áldozatot kell hozni. Ha az önzés nem hal el bennünk, önzésünk rabszolgájává válunk, szabadság termését csak az önzés elhalása hozza meg.

Valahol ebben a gondolatban kell keresnünk az 1848-as szabadságharc lényegét. Ezért emlékezünk és szenteljük minden Március 15-ét a szabadság ünnepének. Igazi közösségi ünnep ez, szolidaritást teremtő és érzelmeket megmozgató.

Március 15. ebből a szempontból nem múlik el soha, mindig itt fog élni szíveinkben, és merjük remélni, hogy az utókorban is. Nézzünk úgy erre a fogalomra, mintha a történelmi emlékezéseink titkát rejténé magában: amiért évről évre meghallgatjuk ugyanazokat a hazafias verseket. Amiért újra meg újra feltűzzük

a kokárdát. Amiért elmegyünk egy koszorúzásra és meghallgatjuk, vagy éppenséggel elmondjuk, amit anynyiszor elmondtak már előttünk. Ebben a tekintetben elődeink történetében egy kicsit mi is benne vagyunk. Ha másként nem, akkor úgy, mint akiknek az életkörülményeihez, szokásaihoz, sőt hitéhez és egyházához is az elődök nagymértékben hozzájárultak. Örökösökként ezért meg kell emlékeznünk róluk, s azokról az eseményekről is, amelyek legnagyobb mértékben befolyásolták életüket. Ebben benne van az is: ha elődeink sorsa másképpen alakult volna, a mi sorsunk is minden bizonnyal jelenleg más lenne. Elődeink elhaltak a szabadságért és mi vagyunk a terméseik.

A mi távlatunkból talán már azokat az összefüggéseket is meglátjuk, amiket ők bennük forgolódva nem vehettek észre. És ugyanígy fognak unokáink is sok mindent érteni a mi világunkból, amit egyelőre mi még csak homályosan, vagy sehogyan sem látunk. Mit tanulhatunk az elődök történetéből? Ezért kell nem csupán szép, de hasznos emlékezéseket rendezni. Ezért kell, párbeszédre késztessem azzal a korrallal és eszmével, amit felidézünk. Mi emlékezünk, és ezen elődeinktől vesszük a példát és az eszményképet.

Az erősítés ott van a tetteikben, a cselekedeteikben. Abban a gondolatban, hogy ha a mag el nem hal, nem hoz termést. Ők elhaltak, meghozva áldozatuk a szabadság termését. Találó a gondolat e Húsvét felé vezető úton, amikor Jézus is életét adja, testileg elhal, hogy lélekben feltámadjon és még erőteljesebben jelen legyen életünkben, világunkban, közöttünk. Mint ahogyan a szabadságért halt elődeink is velünk vannak, biztatnak és éléttik bennünk is a szabadság eszméjét.

Szűcs Tamás

BÖJTI ESTÉK

Hitet nem lehet iskolapadban átadni. A világegyház már felismerte, de sajnos még nem gyakorolja eléggé, hogy elsősorban nem a gyerekeket, hanem a felnőtteket, szülőket, sőt már a nagyszülőket is tanítanunk, nevelnünk, evangelizálnunk kell. Ezért meggyőződésünk, hogy el kell jutnunk egészen személyesen a (széttöredezett) családokhoz, úgy ahogy az első keresztények tették. Meghívtunk tehát minden családot, akikkel csak kapcsolatunk van, hogy nagyböjt péntekjein csatlakozzon a böjti esték sorozat valamely alkalmához, mely a családokkal, felnőttekkel való élőbb kapcsolattartást, megszólításukat és megtartásukat, hitünk elmélyítését szolgálja. Egy-egy család otthonában gyűlünk össze, imádkozunk, énekelünk, majd némi ismerkedés után a következő vasárnap evangéliumáról hallunk bibliai bevezetőt, melyet beszélgetés követ.

További helyszínek:

Március 20.: Kiss Attilaék – Kisfaludi u. 24.

Március 27.: Weszely Tamásék – Apaffy u. 17/b

BÖJTI ESTE KUN ANTALÉKNÁL

Örülünk annak, hogy a Böjti esték sorozat második alkalmának családunk adhattott otthont. Mint ahogy Jézus mondta: "Ahol ugyanis

ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben, ott vagyok közöttük." (Mt. 18,20) Ezen az estén mindannyian érezhettük jelenlétét. Az imádságok, Zoltán atya gitár kíséretével elhangzó énekek, az evangéliumi rész és elmélgedések segítettek hitbeli növekedésünket. A Fidelis nővér által készített kis eszközök megkönnyítették a rövid bemutatkozást. A hitünkkel kapcsolatos kérdésekre adott válaszok őszinték és szívből jövőek voltak.

Az estét egy kis szeretetvendégség és kötetlen beszélgetés zárta.

BÖJTI ESTE

HALMÁGYI PÁLÉKNÁL

A böjti esték sorozat 3. alkalmával Halmágyi Pálék otthonában gyűltünk össze, úgy ahogy az első keresztények tehették. A közös imádság és énekek után, melyekbe a gyerekek is aktívan bekapcsolódtak, egy kis ismerkedős játék következett, Fidelis nővér képeinek segítségével. Ezután a gyerekek néhány evangéliumi részlettel ismerkedtek meg úgy, hogy eljátszották azokat.

A felnőttek ezalatt két szerző bibliamagyarázata alapján tekintették meg azt a jelenetet, melyben Jézus megtisztította a Jeruzsálemi templomot és kiűzte a kereskedőket onnan. Megosztottuk egymással, hogy mit is jelent számunkra a templom, és hogy a nagyböjti időszakban mit szeretnénk kitakarítani szívünk templomából. Az estét ez alkalommal is szeretetvendégség és jó hangulatú beszélgetés zárta. Köszönet a házigazdáknak a befogadásért és a sok finomságért.

Baranyi Kati

• **December 31-én, 23 órakor** templomunkban **taizé-i imaórát** tartunk, melyen a békéért imádkozunk, léleekben kapcsolódva a Prágában megrendezett taizé-i ifjúsági találkozón résztvevőkhöz.

• **A 2014-es évben** történt néhány **felújítási munkálat** templomunkban, melyek eredményét most már mindannyian élvezhetjük. Itt most csak a legszembetűnőbbekről szeretnénk beszámolni. Elkészült a Miseovi termének festése, felújítása és egy új mosdó is kialakításra került itt, mely a szentmise alatt kívülről is megközelíthető. A másik látványos fejlesztés a kazánt elválasztó dekoratív ajtó. Köszönetünket fejezzük ki mindenkinek, aki részt vett a felújítási munkálatokban.

• Ilyen még nem volt! **Hármas ikreket kereszteltek** templomunkban. Gábor atya és Zoltán atya szentmise keretében közösen keresztelte meg a Dobó hármast. Az ünnep fényét emelte, hogy az édesapa és a VOX együttes néhány tagja adta a zenei szolgálatot.

• Február 1-én, a szentmisén az **iskolanővérek** tettek tanúságot és a mise végén a Rózsafüzér társulat tagjai oltárkerüléssel fejezték ki összetartozásukat.

• **„Igazságnak tükrö-re- örömnünknek oka.” Tükörképek.**

Ezen a címen nyílt meg Szabó Antal magángyűjtő kiállítása a városi József Attila Múzeumban. **Vargáné Antal Ilona** két imája után, **Kiss-Rigó László** megyéspüspök köszöntötte a megjelenteket. **Barna Gábor** egyetemi tanár megnyitójában elmondta: izgatottan várta, hogy újra "dolgozhasson" velük, hiszen körülbelül 30 évvel ezelőtt már nagy részükkel találkozott.

• **A fiatalok bérmálási felkészítése** február 15-én, 16:00-kor indult a plébánián. A csoport minden vasárnap ebben az időben készül a szentség felvételére. Mint kis harangok, szeretnénk megszólítani a bérmálkozásra készülő fiataljaink családjait is, odafordulni feléjük, meghallani hangjukat, s meghallgatni őket. Ezért a fiatalok bérmálási felkészítő alkalmait nemcsak a plébánián és a templomban, hanem otthonaikban is, családtagjaik részvételével tartjuk.

• Templomunkban, a nagyböjt során, a pénteki szentmise előtt **keresztúti ájtatosságot** végzünk. Erre az alkalomra is várjuk a híveket!

• Március 15-én, este 17.30-kor, **az evangélikus templomban taizé-i imaóra** lesz, melyen velünk lesz az indonéz származású Francesco testvér is. Mindenkit szeretettel várunk! Hívjuk meg más felekezeti ismerőseinket is erre a közös, ökumenikus imádságra.

• Egyházközségünk **nagyböjti lelkigyakorlata** 2015. március 27. péntek esti szentmisétől- március 28-án 9 órától este 18 órai szentmiséig lesz, melyen gyónási lehetőséggel is élhetünk. Ebéd rendelhető a Szignumban.

• Felhívjuk a kedves testvérek figyelmét, hogy közeledik a **tavaszi óraátállítás** ideje. 2015. április 1-jétől az esti szertartások kezdési ideje 19 órakor lesz.

• **Egyházközségünk** június 28 és július 4. között **zarándoklatot szervez Rómába**. Részletes tudnivalók Fidelis nővértől kérhetők, ill. a szórólapokon megtalálhatók a templomban.

Gitáros szentmisék időpontjai:

Március 8. (Nagyböjt 3. vas.)
22. (Nagyböjt 5. vasárnapja)
29. Virágvasárnap / Passió
Április 12. (Isteni irgalmasság vas.)
26. (Húsvét 4. vas.)
Május 10. (Húsvét 6. vas.)
24. Pünkösdvasárnap
Június 7. Úrnapja
(gitár/orgona)
28. (13. Évközi vas. – záró gitáros

Felelős kiadó:

Pálfi Zoltán plébános
Szerkesztő: Szűcs Tamás
Tördelés: Hudák Szabolcs
Fejléc: Brzózka Marek
Fotó: Majoros Márton,
Mészáros Ildikó
A szerkesztőség címe:
Szent István Király
Plébánia
6900 Makó,
Szt. István tér 22/a
www.makobelvaros.hu
plebania.makobelvaros@gmail.com